

మాకోటయ్యగారు, ఒమరేద్ర గారు కతలూ, కమామిసలంటూ బీరకాయలు, వంకాయల గురించి మనం మాట్లాడుకుంటుంటే అదే మోతరుగా తెగ మాట్లాడేసుకుంటారండి. నాకేమో ఒక ముక్క గూడా అరదమై సావదు. ఏదో రబసకిందుం టాడి. నిజం, సెప్పొద్దూ, ఈల్లు సంసారం గురించి, పిల్లల గురించి సంపాదన మంచి సెడూ గురించి ఏవి మాట్లాడుకోరండే! ఇసిత్రపు మడుసులు! ఎంతయినా మొగోల్లు కదా, మనం మద్దెన మాటాడతం ఎందుకు అని శానా టపిక పట్టినా. ఈల్ల కాయితాలకి, కలాలకి, ఎవరో రసెయి తలంట ఆరిసుట్టూ తిరుగు తానికి ఎంత నట్టమైపోతుం దోమరి, సూత్తూ ఎలా ఊరుకో బుద్ధయితాది. ఈయాల నా మొగున్నయితే అడుగంటా శాపలబుట్టని దులిపి నట్టు దులిపేసినా. అయితే ఎం నాబం, ఎవ్వారం మా మూలే. అతిగా సాగదీతే ఏకు మేకైతి దేమొ అని బయామేసి నాది. ఇప్పుడు అట్టట్టా గాలికి తిరిగినా ఆదీ సికట్టు కమ్మినా కయినా ఇల్లు సేరుతుండ్రు. నాకెందుకులే అని సరిపెట్టు కున్ననండి. మరి పిల్లకాయల సదువుసందె లైనా పట్టించుకోకుండా ఈ తిరుగుళ్ళు నాయమేనా? మీరే సెప్పండి.

ఒమరేద్రగారి పెల్లానికి కొత్త సదువొచ్చుంట. ఆయెమ్మె పిల్లోల్లమంచి సెబ్బరా సూసు కుంటాది. మరి నాలాటి దాని మాటేటి? నాదేమొ వానాకాలపు సదువాయె, మంచి సెబ్బరైతే సెప్పగల్గు గానీ ఆల్ల బయిసెత్తేంది. మా కోటయ్య గారికేమొ సీకుసంత నేదాయె. ఆయనేరో సెలం గోరంట, ఈల్లకి దేవుడంట! ఆయనా పిల్లోల్ల మంచి సెబ్బరా సూడ కుండా ఆల్ల ఇట్టానికి పెరగ మని ఒదిలే సిండంట! అవ్వ! ఈల్లకి బాగా నూరిపోసి నట్టుండు. సెప్పెటోల్లు నేక సెడిపోయినట్టుండరు. ఈల్లకి ఏల్లోచ్చినయి గాని ఇవరం రాలే! ఈల్లు బుడ తలకి బుద్ధులేటి సెపుతారు. ఇంతకి ఆల్లననేనాబం, ఈల్లని పుట్టించిన ఆ బగవంతున్ని అనుకోవాలి. ఈల్ల ని మాకేసి కట్టిన అమ్మాబాబుల ననుకోవాలి.

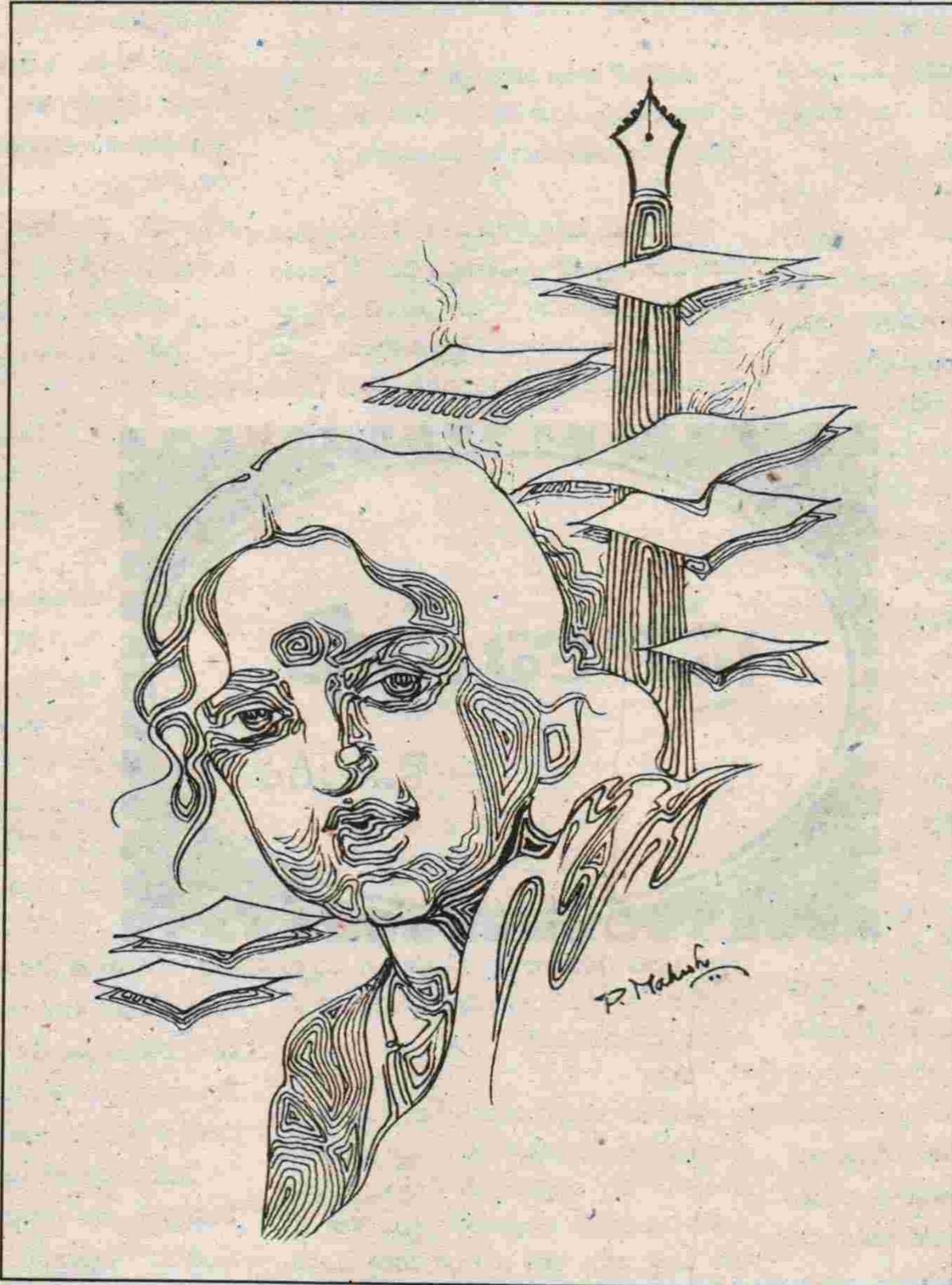
ఈల్లకి ఒంటికో మంచిగుడ్డ కడదమని గాని, ఓ

మంచి తిండి తిందమని గాని దాసె నేదు. ఈల్లకయన్నీ ఒద్దంట! సరుకు నాణ్ణెం వుండాలంట మడిసికి. అంటే? నాలాటోల్లంతా మడుసులు కానట్టేనా అని. నేను మా కోటయ్యగారిని నిలదీసినా. 'ఎందుకే అట్టా నిలదీత్తవ్ మట్టిబుర్రా' అని ఓ మొట్టు మొట్టినడండి నా మొగుడు. ఇట్టాటి మడుసుల్లో సానా సావయితా దండి. శాదత్తం మొగుడు సెబితే ఇనడు, గిల్లితే ఏడుత్తాడంట్రు. కానీ ఈల్లు ఆ రకం కూడా కాదాయె. గిల్లితే ఎదురు గిల్లె.

ఉరదయంలో ఇరగ బూసిన పూల్ని సూసేందుకు నేను ఆయన గోరి ఉరదయం తలుపు తట్టి పిలుసుకో వాలంట! మదుర బావాలు మొలకలె త్తించ లంట! ఇదేనా ఏటి నా పని. బావాలు, ఆవాలు అంటూ నాను ఈయన కూడా కూడా తిరిగితే. సివరికి మిగిలేది బూడిదే. అయినా ఈ ల్లకిదే నాయం సెప్పండి. పిలిసి పిల్ల నిత్రం అనంగానే సేజాపి శాత బట్టి తెచ్చినారు గండా. ఇట్టా ఇడుములు పాలు సేయటానికా?

మా ఆయన కి మద్దెన గుబులుగా వుండంట. కొండ లుకోనలుపిలుత్తున్నాయం ట! కాసంత ఆటిన పోయి పల కరిచ్చి వత్తడంట... ఆ పపంచం లో ఏముందో సూత్తాడట, తిరు గుతూ సత్తా, సూత్తా తిరుగుతూ ఉంటనంట, నాను సెలక్కి సె ప్పినట్టు సెప్పినా 'అంతమరి ఏముంది ఆడ సూట్టానికి, నా మాటినుకో. ఉత్తవున్నానికి ఎందుకు తిరగతవు, ఆ రాలల్లో రప్పల్లో బడో. ఒంటి సేదీగాని మంచి జరిగేనేమి నేదు. ఇశ్రాం తిగా బచ్చో, నలు గెట్టి నీల్లోసె, కమ్మగ వండి పెడతనన్న వేరుగా. ఇనేవాలకు సెబితేనాబం. అయి నా ఈల్లు సదూకున్న బాబులే గండ. ఈ ఎత్తే ఎంది ఈల్లకి. కొండల్లో వుట్టిన నీల్లు సయిద్రం లో పడతయి గాని, తిరిగి కొండ ల్లో కొత్తయ్యా! అట్టానే. పోయిన కాలం తిరిగి రమ్మంటే వత్తాదా? దీపం ఉండగనే ఇల్లు సక్కబె ట్టుపోవాలి గండ.

ఈల్లు ఉత్తి అమాయక మడుసులనుకున్నా గాని అంత అమాయకులు గాదండో, కజ్జి సేతికిచ్చి గంగలో దింపి, ఈదు కో సంసారాన్ని అని సేతులు దులుపుకొని, సక్కంగా ఇట్ట మొచ్చినట్టు, కాయితాల కట్ట లతో ఊరే గుదాం అనే తెలితే టలు ఎట్టా అబ్బినయ్యా అని ఈల్లకి. అందరి పెల్లాలూ మొగు ల్ని మాట ఇనుకునేట్టుగా మలు నుకుంటారంట. నా ఇసయం తెలిసినోల్లందరు నాను తెలివ యిన దాన్నంటరు. ఎందుకి తెలియి. మొగుణ్ణి సేతబట్టనేని తెలియి. ఈల్లకి, ఇంత కి ఇలా పెల్లాల్ని ఒప్పించి తప్పించుకునే తెలివితేటలు ఎట్టా అబ్బినయ్యా అని! ఒకేల ఆ కాయి తాల్లో సతికి నేర్పినారేమొ? ఏమొ, ఏ పుట్టలో ఏ పాముందో? మేం గూడా ఆ కాయితాల పొత్తల్లోకి తొంగి సూత్తే పోలా?!

పరిష్కారం

రకమండి! బాబో!
మా ఊల్లో బాపనాయన తాటాకుల పొత్తి సంక నెట్టుకు తిరిగినట్టు ఈల్లూ కాయితాల పొత్తి సేతబట్టిన రంటే రేయి గడిసిపోద్ది. ఈయాల మా ఆయనంటడూ 'నా ఉరద యం ఇరగబూసిందే, పూలోసన రాటల్లేదేటే?' అని, 'అయినా నీకు ముక్కుం టేగా' అన్నడు. నాకయి తే అరికాల్లోంచి బుర్రలోకి సిరెత్తినాది. ఆయన

తెలివితేటలు ఎట్టా అబ్బినయ్యా అని! ఒకేల ఆ కాయి తాల్లో సతికి నేర్పినారేమొ? ఏమొ, ఏ పుట్టలో ఏ పాముందో? మేం గూడా ఆ కాయితాల పొత్తల్లోకి తొంగి సూత్తే పోలా?!